

בבית משפט המחוזי בירושלים

בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

בפני כב' השופט יורם נועם

עת"מ 14183-02-17

1. אלעצא ת.ז.

2. המוקד להגנת הפרט מיסודה של לוטה זלצברגר – ע"ר

ע"י ב"כ עו"ד דניאל שנהר ואח'

מרחוב אבו עוביידה 4, ירושלים,

טל: 02-6283555, פקס: 02-6276317

העותרת

- נ ג ד -

המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

רח' מח"ל 7, ת.ד. 49333, ירושלים 91493

טל: 02-5419555, פקס: 02-5419582

המשיב

כתב תגובה

[תגובה זו מוגשת בשנית לאחר שהתברר כי התגובה שנשלחה ביום 16.3.17 (בהעדר חיבור לאינטרנט בפרקליטות) לא נקלטה בנט המשפט]

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 16.2.17, המשיב מתכבד בזאת להגיש כתב תגובה מקדמית מטעמו בעתירה שבכותרת.

עמדת המשיב היא כי דין העתירה דנן להידחות על הסף בין היתר מחמת חוסר מיצוי הליכים בעניינה של העותרת, ומחמת העדר עילה כפי המפורט להלן.

1. עניינה של העתירה שבנדון בבקשת העותרת, כי תותר כניסתה לישראל לצורך ביקור כלוא, העונה לשם אלעצא, ת.ז. , הכלוא בישראל. לטענת העותרת, הכלוא הוא בנה.

2. בעתירתה, מלינה העותרת על כך שפנייתה לקבל היתר לביקור הכלוא לא נענתה, כמו גם פנייה לקצינת פניות ציבור בעניין.

3. מנתוני המערכת הממוחשבת העומדת לרשות המשיב עולה, כי העותרת הינה תושבת עבידיה שבנפת בית לחם, בת 75 לערך, אלמנה ואם לארבעה. וכי לעותרת היתר כניסה לישראל בתוקף, מחמת גילה.

4. ביום 08.06.2016 נפתחה בקשה מטעם העותרת לביקור הכלוא הנדון. בו ביום, סורבה הבקשה בשל אי עמידה בקריטריון הקרבה. סירוב זה נבע מן הטעם שבהעתק

מרשם האוכלוסין הפלסטיני שבידי המפקד הצבאי, אין מצוינת העותרת כאמו של הכלוא, והכלוא כבנה של העותרת.

5. בהקשר זה נזכיר, כי מערכות המידע שבידי המנהל האזרחי, מבוססות על מרשם האוכלוסין הפלסטיני, אשר לו הסמכות מכח הסכמי הביניים לנהל את המרשם ולערוך בו שינויים. אי לכך, ולשם מניעת הישנות מקרים דומים בעתיד, מציע המשיב לעותרת, ופנייה מתאימה אף נערכה לבאי כוחו בשיחה טלפונית, כי תפנה בהקדם לגורמי הרשות הפלסטינית המוסמכים לשם הסדרת רישום קרבתה המשפחתית עם הכלוא. באופן זה, יובטח כי לא תימנע כניסה לביקור הכלוא מחמת אי עמידה בקריטריון הקרבה המשפחתית. כן יצוין כי בפני העותרת פתוח גם מסלול ספיישל קייס, במסגרתו רשאית העותרת לפנות בבקשה מיוחדת הכוללת מסמכים להוכחת טענתה, וזאת כפתרון זמני עד להסדרת עניינה בפני הרשות הפלסטינאית.

6. עוד יצוין כי בדיקה שנערכה במערכות הממוחשבות של המשיב העלתה כי בחודש פברואר 2015 הונפק לעותרת היתר לבקר את הכלוא אשר נטען על ידה כי הוא בנה, שלא במסגרת ספיישל קייס. כפי הנראה, הנפקת היתר זה מקורה בטעות אנוש.

7. לסיכום האמור, המשיב יבהיר כי על העותרת להסדיר את רישומיה כקרובת משפחתו של הכלוא אצל הגורמים המוסמכים לכך ברשות הפלסטינית, באופן שבו בקשותיה העתידיות יעמדו על דרישת הקרבה. עד אז, באפשרות העותרת לפנות בבקשה לביקור כלוא במסלול ספיישל קייס, שיש בו לתת מענה למקרים מן הסוג הזה.

8. באשר לטענה העיקרית בעתירה בדבר אי המענה מצד הגורמים הרלוונטיים, יבהיר המשיב כי דחיית הבקשה בשל אי עמידה קריטריונית, כמו אישורה, מועברת לצלב האדום וכן לקישור הפלסטיני באופן ישיר - האמונים על העברת התשובה לתושב. משכך, כל טענה בדבר אי עדכון העותרת בדחיית או קבלת בקשתה, צריכה להיות מופנית לגורמים האמורים.

9. באשר לטענה בדבר אי מענה לפנייה הנוספת שנעשתה ע"י המוקד לקצינת פניות ציבור, יובהר כי מברור שנערך אל מול קצינת פניות הציבור עולה כי לא התקבלה הפנייה בעניינה של העותרת מיום 21.07.2016 כנטען בעתירה. לאור האמור לעיל נראה, כי העותרת לא מיצתה הליכים טרם פנייתה לערכאות משפטיות.

לאור האמור, לנוכח אי מיצוי ההליכים, ולנוכח זאת שהח"מ פנתה בשיחת טלפון לב"כ העותרת והציעה לייצר את המשך ההליך, יש לדחות את העתירה על הסף, ולהשית על העותרים הוצאות ושכ"ט

• תגובה זו מוגשת היום 16.3.17 באמצעות הפקס לנוכח בעיות בתקשורת האינטרנט.

שני ינאי, עו"ד
פרקליטות מחוז ירושלים – אזרחי